

Drie Koningen

'Ik vond het leuk maar soms ook erg spannend'

Schoolfotograaf Hans Hogervorst heeft prachtige foto's gemaakt van de spelers van het kerstspel en het driekoningenspel. Hier zien we Herodes en een soldaat. Op de voorpagina de koningen gespeeld door Mirte, Suzanne en Lisanne.

In het driekoningenspel op de vrijeschool volgen we het evangelie van Mattheus. We zien hoe de koningen tijdens hun zoektocht naar het pasgeboren Koningskind in contact komen met koning Herodes. Hij is bang zijn koninkrijk te verliezen en bezeten door angst sluit hij een pact met de duivel. Deze brengt hem op moordzuchtige plannen. Jozef, Maria en het pasgeboren Jezuskind vluchten naar Egypte.

Het driekoningenspel is best wel heel aangrijpend, het is geschikt voor kinderen vanaf klas vier. Gevraagd naar wat het publiek en dan vooral de kinderen vonden van het stuk, kregen de leerkrachten te

horen dat het 'indrukwekkend' en 'spannend' was.

"Het spel was heel spannend en die mensen die het spel speelden hebben het heel knap gedaan", is één van de reacties. Sommigen lieten weten het mooi te vinden dat de spelers soms van het podium afkwamen. "Ik vond het spel erg leuk, maar weer erg spannend. Ik schrok toen die mevrouw mij aanraakte bij de schouders."

Meerdere kinderen vonden dat er goed werd geacteerd. "Ik vind het superknap. Ik heb het als of het echt zo was beleefd. Ik kan me die gillende vrouw nog heel goed herinneren."

Het toneelstuk heeft de kinderen duidelijk aangegrepen. "Wat een beklemmend en fantastisch spel", klinkt het verder. "Het spel was ontzettend mooi, gaaf en intens."

Drie koningen willen het liefst spelen in de sneeuw

Juf Dagmar stuurde vorige week deze leuke foto door: de drie koningen Melchior (Zen), Caspar (Douwe) en Balthazar (Samley) uit klas 3a in de sneeuw bij school. Traditiegetrouw mochten zij de koning zijn omdat ze de drie gekleurde stenen vonden in de cake. "In de ochtend was het heel spannend. Met kleine hapjes werden de cupcakes gegeten dus het duurde even voor we het wisten." De koningen mochten met elkaar overleggen welke activiteit de hele klas mocht doen. Ze kozen voor extra lang buiten in de sneeuw spelen.

Driekoningen

Driekoningen is de benaming voor de wijzen uit het oosten. Mattheüs noemt hen in de Bijbel 'magiërs', wij zouden zeggen: 'astrologen'. In de stand van de sterren zagen zij een toekomstvoorspelling. Volgens het Bijbelverhaal brachten de wijzen geschenken mee naar Jozef en Maria: goud, wierook en mirre. Aan de hand van het aantal geschenken heeft men het aantal wijzen op drie gesteld.

Driekoningen is het oudste van alle jaarfeesten. Volgens de Egyptische

kalender begon op 6 januari een nieuw zonnejaar. Op deze dag wordt ook herdacht dat Johannes Jezus doopte in de Jordaan. De profeet was bij deze doop getuige van de eigenlijke geboorte van Christus.

Beste ouders en verzorgers,

Wij wensen alle mensen in onze levendige vrijeschool gemeenschap een liefdevol nieuwjaar! De wereld wensen we dat de vrede en het begrip voor elkaar mag groeien; wij zullen daarin bijdragen; in de kleine dingen, in onze ontmoetingen en door het bieden van mooi onderwijs.

Het team deelde met elkaar de afgelopen week hernieuwde plannen op het gebied van begrijpend lezen in klassen 3 t/m 6, aanvankelijk leesonderwijs in klas 1 & 2 en werken vanuit doelen en bedoeling in de kleuterklas. Alle teams zijn het afgelopen half jaar een ontdekkingsweg ingegaan.

Vanuit de antroposofie is de visie en bedoeling herijkt en ontwierpen zij samen mooie lessen en werden onderzoekjes in de praktijk opgestart. Zo zochten de leraren op creatieve wijze naar nieuwe vormen in close reading of verbonden zij op verdiepende wijze hun visie op het vrijeschoolonderwijs aan de dagelijkse praktijk door elkaar te inspireren. Het was een rijke middag waarin de teams hun voornemen en de daaruit voortvloeiende afspraken aan elkaar presenteerden.

Deze geluiden kwamen voor mij samen in één beeld (tenslotte zijn we een vrijeschool die graag en veel in beelden uitdrukt): het beeld van de wonderschone betoverende vogelzwermen die nu zoveel te zien zijn, waarbij de vogels als één lichaam bewegen, iedere vogel zijn eigen plek heeft, ze elkaar woordeloos volgen, op gepaste afstand blijven en samen mooie bewegingen maken. Iedereen ademt en beweegt in de zwerm...

De afgelopen weken zwermde ook alle kinderen weer binnen, vol levenslust en zin

om weer te gaan leren.

Onze zwerm is weer compleet! Een heerlijke stille wintertijd ligt voor ons waarin ongestoord hard gewerkt kan worden en de wereld weer verder verkend en bewonderd kan worden.

Als afsluiting van de lichtfeesten waren er de driekoningenspelen. Een spelletje in de kleuterklas, Drie koningen die de klassen bezochten en de prachtige opvoering van het driekoningenspel voor kinderen van klas 4 t/m 6 met hun ouders. Collega's en ouders zetten dit spel indrukwekkend mooi neer. Tijdens de voorstellingen kon je een speld horen vallen, zo groot was de aandacht. Met veel dank aan de spelers voor dit innige, waardige slot van een bijzondere periode.

Marjanne van der Stok
Directeur Vrijeschool Almere

Het wordt weer licht!

Vorige week maandag hoorde je er veel mensen over: het was blue monday, de zogenaamd meest deprimerende dag van het jaar. Maar eigenlijk is deze tijd van het jaar helemaal niet zo deprimerend.

We zitten aan het eind van periode van de Driekoningen. Het is de tijd waarin de dagen gaan lengen. Waarin levenskrachten beginnen met stromen. Het bewijs daarvoor zullen we snel gaan zien in het verschijnen van de sneeuwkllokjes en de hazelaarkatjes. De instromende levenskrachten vieren we volgende week: dan is het Maria Lichtmis.

Op die tweede februari is de lichtperiode voorbij. Die lichtperiode begon veertig dagen vóór Kerstmis met het vieren van

Sint-Maarten. Toen staken we het licht aan - sommigen deden dat in een suikerbiet, afkomstig uit de donkere aarde. Het licht brengen we nu, veertig dagen na Kerstmis,

weer naar buiten. Soms letterlijk: met restjes kaarsen die omgesmolten worden en in walnootdopjes nog even mogen branden. Drijvend als lichtbootjes op een schaal water maken we zichtbaar dat de levenskrachten weer gaan stromen.

Die levenskrachten schenken we aan moeder aarde, die onder de grond al met haar wortelkindjes flink aan het werk is. Het nieuwe leven wordt voorbereid! Nu is het echt tijd om het kerststalletje op te ruimen. In vier weken tijd, bij het verschijnen van de volgende Vrije Mare, staat de zon al om bijna een uur eerder aan de horizon - en ook gaat de zon een uur later onder. Het wordt weer licht!

't Is twee februari, het vriest dat het kraakt,
maar diep in de aarde is leven ontwaakt.

Moeder Maria laat ons vast weten:
de lente, ze komt! Was je dat niet vergeten?

De kiem van het leven

Het licht uit de kerstperiode is als het zaad, de kiem van het leven, dat in de lente kan ontkiemen, schrijft Fred Tak in zijn boek over jaarfeesten. Het is aan ons om de voedingsbodem vruchtbaar te maken. De schrijver heeft het ook over het vruchtbaar maken van onszelf door 'alles wat ballast is overboord te gooien en slechts wat zuiver is te koesteren. Kortom, door ons te reinigen'.

Vruchtbaarheid en reiniging, dat zijn de twee woorden die horen bij Maria Lichtmis. Volgens de joodse traditie moest een vrouw veertig dagen na de geboorte van een kind een rituele reiniging ondergaan, daarom wordt dit feest ook wel 'Mariazuivering' genoemd. Februari is de maand van de reiniging, letterlijk zelfs: het Latijnse woord februare betekent... reinigen.

En misschien niet toevallig: 2 februari is ook de feestdag van Vrouw Holle, de figuur die we ook kennen uit het sprookje van Grimm. Ook hier zijn veel gelijkenissen met het woord reiniging. Denk aan het meisje dat overal moet schoonmaken. Als ze het bed opschudt, stuiven de veren in het rond. Het sneeuwt! Als ze de beproeving doorstaat wacht een nieuw, mooi leven wacht op haar.

Van grijs plein tot groene oase

Het Groene Schoolplein in de Monteverdistradaat komt stapje voor stapje dichterbij, laat ouder Roos Tesselaar weten. Hieronder geeft ze een update.

Wie de afgelopen tijd goed heeft opgelet, ziet dat er al rode kornoelje-planten, hедера's en een bloesemboom zijn geplant. En dat is nog maar het begin! De ouders en docenten die achter dit initiatief zitten, willen in het voorjaar écht aan de slag. Samen met andere enthousiastelingen die het grijze plein willen omtoveren in een groene oase. Tegels eruit, struiken, bloemen, bomen en houtsnippers erin. Goed om te weten: je hoeft als helper géén groene vingers te hebben en ook geen flinke spierballen. Heb je een schop? Of een paar tuinhandschoenen? En zin om samen te spitten en te zweten? Te zaaien en te oogsten? Of koffie te zetten voor de harde werkers? Fijn, dan ben je de perfecte persoon voor deze klus. Join the club en mail naar

groenevrijeschool@gmail.com!

5 keer goed nieuws over het Groene Schoolplein:

1

We hebben een 'financiële kickstart' van 1000 euro van de Floriade Parade ontvangen. Joehoe! We gebruiken dit onder meer voor een grote bank, gemaakt van oude tegels van het schoolplein. Een fijne plek om te chillen en elkaar te ontmoeten, zowel voor leerlingen, ouders als buurtgenoten.

2

Diverse planten en struiken van de Floriade krijgen een tweede leven op het schoolplein. Meester Karel heeft ze samen met enkele ouders opgehaald. Heb je hem zien rijden met een wagen volgeladen? De zesde klas heeft geholpen bij het legen van de aanhanger die vol aarde zat. De volgende dag hadden ze spierpijn...

3

De rode kornoelje-struiken die nu al op het plein staan, zijn een cadeau van de Almeerse kunstenaar Jos Bregman. Ze maakten deel uit van het kunstproject 'Boombom2022' en stonden op het Floriade-terrein. Je leest er meer over op natureaccess.nl/boombom2022/

4

We hebben van hovenier Marcel Silkens planten zoals siergrassen gekregen die op zijn perceel op de Floriade pronkten.

5

Tuinarchitect [Jessie Veldhoi](#) maakt een ontwerp voor het Groene Schoolplein, op basis van de wensen van leerlingen en leerkrachten. Alle leerlingen hebben de kans gekregen om hun wilde ideeën op papier te zetten. Een meisje gaf aan dat ze graag paarden op het plein wil - het is nog even afwachten of dat gaat lukken... We zijn uiteraard héél blij dat Jessie voor ons een ontwerp wil maken: voor het symbolische bedrag van 1 euro! In de volgende Vrije Mare hopen we de schets met jullie te kunnen delen.

'Het mooiste vind ik aan kleuters hoe onbevangen en fantasievol ze zijn'

In september vorig jaar begon Norah aan een nieuw avontuur: ze stapte over van het dalton- naar het vrijeschoolonderwijs. Hoewel ze al ruim een half jaar rondloopt op de Danslaan als juf van kleuterklas 3c, stelt ze zich in deze Vrije Mare toch nog even aan iedereen voor.

Mijn naam is Norah Walta. Ik ben 36 jaar, getrouwd met Robin. Samen hebben wij twee hele lieve zoontjes, Luuk van 6 jaar en Jesse van bijna 4 jaar. Ik ben opgegroeid in Almere en sinds twee maanden wonen wij met ons gezin in Oosterwold. We hebben een heel fijn huis gekocht met veel rust en ruimte om ons heen.

Toen ik naar de middelbare school ging, startte mijn moeder met de deeltijdopleiding aan de pabo, zij kwam te werken op een basisschool tegenover mijn middelbare school. Regelmatig na schooltijd ging ik bij haar helpen in de klas en zo wist ik dat ik ook juf wilde worden. Ik had direct al een voorkeur voor het jonge kind, het contact met jonge kinderen ging als vanzelf.

Het mooiste vind ik aan kleuters hoe onbevangen en fantasievol ze zijn, vol verwondering over de wereld om hen heen, dit opent ook steeds weer mijn eigen ogen. Een regenboog in de lucht, een spin in de

klas, een maaier langs het raam van het lokaal, vol verwondering en enthousiasme zijn ze helemaal in het nu.

Na de pabo begon ik als kleuterjuf op een daltonschool in Almere. De school groeide in al die jaren enorm uit. Ik heb daar altijd met heel veel plezier gewerkt, maar met de geboorte van onze kinderen veranderde ik als persoon. Ik stond niet langer meer achter de visie van de school, ik wenste voor mijn kinderen een ander soort onderwijs. Minder prestatiegericht, geen iPads en digiborden. Ik gunde ze een school waar ze leren door te doen en te beleven, waar ruimte is voor creatieve

ontwikkeling. Via het antroposofisch kinderdagverblijf het Krullevaartje, waar de jongens naartoe gingen, kwam ik steeds meer te weten over de antroposofie. Ik was erg nieuwsgierig, had veel vragen en las veel boeken, eerst over opvoeding in het daglicht van de antroposofie en later over het onderwijs. Ik kreeg steeds meer het gevoel dat dit ook voor mij de juiste weg was. Luuk startte in de kleuterklas aan de Danslaan en ik nam de tijd om mee te kijken vanaf de zijlijn, weet ik het zeker? Ja! Vol enthousiasme begon ik aan de nascholing vrijeschoolkleuters.

Tot mijn vreugde kwam er bij de Danslaan een opening vrij in een kleuterklas en deze mocht ik opvullen. Ik werd met open armen ontvangen en ik heb een superleuke klas.

In mijn vrije tijd ben ik graag creatief bezig. Er gaat haast geen dag voorbij waarop ik niet iets aan het creëren ben. Het liefst werk ik met vilt, teken en schilder ik graag, ook haken vind ik heerlijk. Hoe fijn is het dat ook mijn eigen creativiteit een plaats mag hebben in mijn werk.

Ik ben erg blij met de overstap naar de vrijeschool, op naar nog meer mooie jaren!

Vijfdeklassers leren over Ahura Mazda, Ahriman en Zarathustra

Meester Leander neemt de leerlingen van klas 5A met zijn verhalen en prachtige bordtekeningen mee naar duizenden geleden. Naar het oude Perzië van Zarathustra en de Gilgamesj-epos uit Mesopotamië. Voor deze Vrije Mare vertelt hij over zijn lessen.

Als ik een vijfde klas heb dan probeer ik de eerste geschiedenisperiode altijd rond de kersttijd te plannen. Dat heeft alles te maken met de stof die we daarin behandelen. In de drukke kerstperiode geven de verhalen uit India over wijze mannen die zich terugtrekken in de oerwouden en door meditatie een hoger bewustzijn bereiken, een fijn tegenwicht aan de waan van de dag die dan heerst. Tegelijk spiegelen ze ook de innerlijke weg naar het eigen licht van binnen waarmee we het kerstkind mogen ontvangen.

Na nieuwjaar verschuiven we naar Perzië en leren de kinderen over Ahura Mazda, Ahriman en Zarathustra. Ze zien hoe een cultuur opklimt van een volk van jagers en verzamelaars, naar herders tot uiteindelijk landbouwers. Ze leren hoe daardoor gemeenschappen veranderen van kleine groepjes tot grotere stammen naar dorpen en vaste gemeenschappen die niet meer rond hoeven te trekken maar het jaar rond op dezelfde plek kunnen blijven wonen.

Overall waar de Perzen komen zien ze de strijd tussen licht en duisternis. Tussen het koude, donkere, wilde, wrede en leugenachtige van Ahriman en het warme, lichte, gecultiveerde, vriendelijke en ware van Ahura Mazda.

Het zoroastrisme was één van de eerste religies die uitging van een enkele god, in plaats van de schare goden zoals bij de Germanen of de Grieken. De verhalen van Zarathustra, als de belangrijkste profeet van deze oude religie, vinden een grote gelijkenis met latere religies die gelijkvormig zijn. Het mooiste is dan dat de kinderen opeens merken dat al die mooie oude verhalen die in de geschiedenisperiode over ze worden uitgestort een verbinding hebben met de jaarfeesten die we vieren als blijkt dat de laatste Magi, de hogepriesters van Ahura Mazda, de wijzen uit het oosten blijken te zijn; de drie koningen die namens Zarathustra het stokje overgeven.

Hierna zet de periode zich verder voort met de verhalen over Mesopotamië en het Gilgamesj-epos. Hierbij komen andere gezichtspunten over de zondvloed en het verhaal van Noach aan de beurt. De mensen uit Uruk waren stedenbouwers en schrijvers en vonden uit hoe ze de eerste grote steden moesten managen met wiskunde, bureaucratie en wetgeving. Stukje bij beetje gaat de vijfdeklasser zo zien dat ook in de geschiedenis van de verschilde volkeren en culturen steeds raakvlakken en beïnvloedingen zijn en hoe ieder volk onderhevig aan haar geografische situatie weer een nieuwe stap maakt. Net zoals zichzelf steeds weer nieuwe stappen maken, onderhevig aan hun eigen groeiproces.

Zarathustra bij koning Vishtaspa.

Yudistira, die zijn koninkrijk verspeeld aan Duryodana.

De Ganges.

Motieven op de poort van Babylon.

'Ik geniet altijd erg van de jaarfeesten'

Waarom kiezen ouders voor een vrijeschool? Iedere maand laten we een ouder aan het woord in deze blogestafette. Roos Tesselaar heeft het stokje doorgegeven aan Annet van Os. Annet is getrouwd met Daan en (pleeg)moeder van drie prachtige kinderen: Micha (6 jaar, 1e klas). Ayse (3 jaar, peuterspeelzaal) en Ezra (1 jaar).

onder gedonder
stortend naar onder
woest woelt het water
machtig en puur

Uit volle borst zong de man dit zo'n tien jaar geleden. Tezamen met zijn broer en vader. En onbewust was dit het eerste moment dat ik met de vrijeschool in aanraking kwam.

Ik vond het zo'n mooi lied. Zo krachtig en sterk. Het is iets wat je direct voelt. Het ontroerde mij toen en het ontroert mij tot op de dag van vandaag nog. Als ik mijn zesjarige dit vol trots hoor zingen, samen met zijn papa en met zijn opa.

Het samen zingen vind ik een prachtig aspect van de vrijeschool. Het is zo'n mooi verbindend middel. De liederen worden gezongen vanuit het hart en spreken tot de verbeelding. Ik geniet ook altijd erg van de jaarfeesten waar veel wordt gezongen. Het gevoel van samenzijn wordt door het zingen met elkaar nog eens extra versterkt.

Wij maken deel uit van een groter geheel. Zoals hierboven waarschijnlijk al doorschemerde, komt mijn man uit een echt vrijeschoolnest. Tijdens de zwangerschap van Micha hebben we veel gesprekken gevoerd over hoe we straks het gezinsleven wilden vormgeven. Al snel bleek dat de antroposofiepedagogiek ook mij erg aansprak.

Voor mij is het belangrijk om het kind en zijn ontwikkeling centraal te stellen. Het aspect dat een kind nog kind mag zijn wat al spelend het leven mag ontdekken vind ik hierin voorop staan.

Bij het leren is niet alleen je hoofd belangrijk. Juist al het abstracte is zo goed om al van jongs af aan mee te krijgen; leven vanuit je hart, je gevoel, je fantasie en je dromen.

Voor een kind ligt hieraan ten grondslag dat er een warme, omhullende en veilige omgeving is gecreëerd. Zodat het vanuit daar vol vertrouwen kan leren en de wereld tegemoet kan treden. Ik vind in de kleuterklas van de vrijeschool deze punten heel mooi naar voren komen. We waren dan ook blij dat er een plekje voor Micha vrij was in de kleuterklas van juf Esther.

In de kleuterklas leerden de kinderen al om te zorgen voor elkaar en werd er gebouwd aan de gemeenschapszin binnen de eigen veilige omgeving van de klas. De oudere kinderen hielpen de nieuwkomers met het wegwijs maken in de klas. Wij zagen Micha ontwikkelen en toegroeien naar zijn rol als oudste kleuter. Toen was hij het die aan de jongste kleuters uit ging leggen hoe het in de klas werkte.

En nu in de eerste klas zie je hoe de gemeenschapszin groeit van klassikaal naar school breed. Door samen die pompoen te versieren voor Sint-Maarten ontstaan er gesprekjes in de gang, wordt er gezwaaid op het schoolplein en wordt er voor elkaar gezorgd en naar elkaar omgekeken.

Micha komt even bij mij op schoot gekropen en leest voorzichtig spellend wat ik heb geschreven. Dan komt de fonkeling in zijn ogen en begint hij vol overtuiging te zingen. Hij voelt het ook.

oeroude bomen
krachtige stromen
zingen in de natuur

'Accepteer je temperament: het is niet wie je bent, maar je talent'

Woensdag 11 januari heeft Moniek Terlouw een prachtige lezing gehouden voor ouders en medewerkers van de Vrijeschool Almere. Het was een inspirerende avond met veel inzicht en herkenningspunten.

Moniek legde uit dat een temperament niet je karakter is, maar de gewoontes hoe je dingen doet, zoals: koken, het huis inrichten en de eerste primaire reacties. Door middel van oefeningen zoals beschrijven hoe je kookt en lopen door de zaal kon iedereen al gauw zijn/haar temperament herkennen. Maar wat zijn temperaturen nou precies? Op de website van Pieter Witvliet, oud-leraar en beheerder van een weblog over de vrijeschoolpedagogie, staat er het volgende over:

In de Grieks-Romeinse cultuur werden de vier temperaturen bekeken vanuit het vloeistof-element, de sapstromen in het lichaam. Het woord 'temperament' betekent 'menging'. Volgens Hippocrates en later Galenus waren de belangrijke lichaamssappen: bloed (sanguis), zwarte gal (melanchos), slijm (flegma), en gal (cholus). Temperamentenleer was een medische

zaak. De sappenleer is al lang verlaten in de medische wetenschap. De namen sanguinisch, melancholisch, flegmatisch en cholerisch bleven bestaan.

Rudolf Steiner wees opnieuw op de vier temperaturen, maar ditmaal werd hun bruikbaarheid in de pedagogie benadrukt. Hij ging daarbij uit van twee criteria, die in fysiologisch-psychologische zin te gebruiken zijn. Namelijk de prikkelbaarheid en de activiteit.

Een type met grote prikkelbaarheid en grote activiteit (cholerisch) staat polair tegenover een met geringe prikkelbaarheid en geringe activiteit (flegmatisch). Een tweede polariteit bestaat tussen een type met grote prikkelbaarheid en een geringe activiteit (melancholisch) en een type met geringe prikkelbaarheid en grote activiteit (sanguinisch).

Het temperament van de mens is niet onbelangrijk, want hij behoudt het als mens zijn leven lang. Eigenlijk draagt de mens alle vier temperaturen in zich. Meestal voert één temperament de boventoon, speelt als het ware de eerste viool en herken je je het meest in.

Eigenschappen en behoeften

De sanguinicus loopt snel warm voor het nieuwe, hij is een doener die graag aan iets nieuws begint, vaak zonder het af te maken. Kenmerken: Behoefte aan afwisseling. Neiging tot slordigheid en oppervlakkigheid. Moeite met abstractie. Kan improviseren. Behoefte aan praktisch bruikbare kennis.

De melancholicus heeft behoefte aan duidelijkheid, wil weten wat er gaat gebeuren. Hij is een denker, wil graag ook iets kunnen beschouwen, wil het voor zich kunnen zien. Kenmerken: Gevoel voor detail. Kritisch op zichzelf. Geheugen is sterk.

De flegmaticus heeft tijd nodig om op gang te komen, als hij er eenmaal goed in zit, is stoppen moeilijk. Hij is een dromer die graag naar de dingen kijkt en erover nadenkt. Kenmerken: Behoefte aan herhaling. Houdt ervan als de leraar het voordoet. Trouw aan de opdracht.

De cholericus wil graag direct aan de slag, hij kan bijna niet wachten. Hij is een beslisser. Kenmerken: Doelgerichtheid. Hoog tempo. Behoefte aan uitdaging. Productie, een hoeveelheid werk verrichten.

Bron: Seizoener zomer 2012

Even voorstellen

'Tijdens een retraite viel het opeens binnen: ik word leraar'

In de Vrije Mare stellen we ook iedere keer een nieuwe collega voor. Deze keer drie vragen over het verleden, het heden en de toekomst aan Andreas van Hoppe, invalleerkracht bij de kleuters.

Wie ben je?

Ik ben meester Andreas, 33 jaar oud en ik woon samen met mijn vriendin in Utrecht. Veel ouders van de kinderen in de kleuterklassen aan de Lierstraat zullen me inmiddels wel herkennen omdat ik daar al een tijdje stageloop (eerst bij juf Renée en

nu bij juf Marja). Sinds kort werk ik om de week in de klas van juf Jeannette.

Waar kom je vandaan?

Ik ben opgegroeid in Noord-Brabant bij de Belgische grens en ging als kind naar de vrije school in Tilburg en later de middelbare vrije school in Eindhoven. Dus toen ik de keuze maakte om leraar te worden was de vrije school pabo voor mij een voor de hand liggende keuze. Na de middelbare school heb ik een paar jaar verschillende baantjes gehad voordat ik uiteindelijk fotografie ging studeren aan het Sint Joost in Breda, hierin kon ik mijn creatieve ei goed kwijt. In het laatste jaar van de studie ben ik in Utrecht beland en woon daar nog steeds met veel plezier. Omdat ik mijn beroep als fotograaf soms als vrij solo ervoer werkte ik ook als bedrijfsleider bij poppodium EKKO; dit bleek een goede combinatie te zijn omdat ik hierin mijn passie voor muziek kon

voeden.

Fast forward een aantal jaren en het gevoel begon me te bekruipen om een nieuwe stap te gaan zetten. Tijdens een retraite viel het opeens binnen: ik word leraar. In de eerste twee jaar van de studie aan de vrije school pabo stond ik voornamelijk voor klas 4/5/6, maar uiteindelijk heb ik gekozen om kleutermeester te worden.

Waar ga je naar toe?

Eerst de pabo afmaken en daarna wil ik lekker volle bak aan de slag in het onderwijs; het lijkt me heel leuk om een eigen (kleuter)klas te hebben! Mijn vriendin is Maastrichtse en heeft wel een sterk Heimatgevoel, dus ik denk dat we over een aantal jaren richting het land van heuvels en vlaaien vertrekken. Oh en wij zijn voorzichtig aan het kijken voor een (kleine) hond, mocht je iets weten spreek me gerust aan!

'Liefdevol ondergedompeld in de vrijeschool'

Ook nieuw bij ons op school: Caroline Vonk, secretaresse van het bestuursbureau. Hieronder stelt ze zich voor.

Hallo allemaal, ik ben Caroline en ik woon in Almere, samen met mijn (bijna) 14-jarige dochter. Sinds kort mag ik onderdeel uitmaken van het team van de Stichting Vrije Scholen Almere. Per 1 december jl. ben ik op het bestuurssecretariaat gestart en werk ik voor de uitvoerend en toezichthoudend bestuurders. In mijn vrijetijd vind ik het leuk om te reizen, dingen te ondernemen met mijn dochter, te zwemmen en met vrienden lekker uit eten te gaan of een terrasje te pakken. In de afgelopen jaren heb ik in diverse directie- en managementondersteunende functies in allerlei branches gewerkt (Bedrijfsleven, Vastgoed, Onderwijs en Gezondheidszorg). Maar het onderwijs met

zijn speciale hectiek is toch wel één van de leukste! De levendige en soms complexe diversiteit maakt het werk zo uitdagend. Daarom vind ik het ook heel leuk om hier aan de gang te gaan en het bestuurssecretariaat verder vorm te geven. Ik had tot op heden geen ervaring met het vrijeschoolconcept maar ben er de afgelopen maanden liefdevol in ondergedompeld. Ik vind het mooi dat er voor iedereen wat te kiezen valt in onderwijsland en dat voor elk kind de juiste omgeving kan worden geboden waar hij of zij zich het prettigst bij voelt. De betrokkenheid van ouders bij de school en collega's onderling is daarbij een waardevolle toevoeging.

'Er was misschien eens...' 4 boekentips voor kleuters tot tieners

Suzanne Jansen is juf van klas 3a, maar ook coördinator van de schoolbibliotheek. Een rol die haar op het lijf is geschreven. In de Vrije Mare heeft ze een vaste rubriek met boekentips. Ook voor kinderen die niet van lezen houden, zit er dit keer weer wat leuks tussen.

Gonnie en Gijsje Olivier Dunrea

Vandaag begin ik met prentenboeken voor peuters en

daaronder. Ik was laatst op zoek naar een kraamcadeautje (een boek natuurlijk!) en toen heb ik weer gekozen voor een Gonnie en Gijsje prentenboek van Olivier Dunrea. Deze boekjes blijven erg leuk en slaan goed aan bij de kleintjes. Gonnie en Gijsje zijn twee gansjes en hebben allerlei vriendjes met ieder zijn eigen bijzonderheden. Er is van ieder gansje een eigen boek maar ook de vele boeken met flapjes en beweegbare delen waren bij ons thuis altijd een groot succes.

Virgilius van Tuil Paul Biegel

Toen een collega laatst vroeg naar een voorleesboek voor de eerste klas moest ik meteen denken aan het

boek dat bij ons in de eerste klas veruit het meest populair was: Virgilius van Tuil van Paul Biegel. Op de hei wonen de honderd dwergjes van Tuil. Of nou ja, eigenlijk zijn het er honderd-en-één. Maar Virgilius, die is er eigenlijk nooit. Hij is altijd op

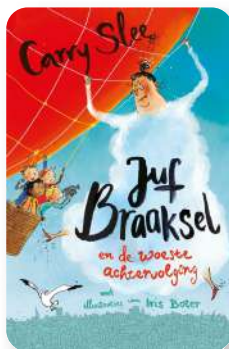
avontuur. En wat heeft mijn klas in het eerste leerjaar genoten van deze avonturen!

Er was misschien eens Kamiel de Bruyne

Een leuk en bijzonder voorleesboek voor zo'n beetje de hele

bovenbouw is het boek: Er was misschien eens. 20 verhalen die waargebeurd zijn. Of niet? van Kamiel de Bruyne. In deze boeken (er is sinds kort ook een tweede deel van verschenen) worden verhalen verteld die erg bijzonder en/of grappig zijn. De grote vraag blijft of ze nu echt waargebeurd zijn of niet? Na het (voor)lezen van het verhaal kun je dit op de volgende pagina lezen. Een hilarisch boek voor iedereen die houdt van avontuur en mysteries.

Juf Braaksel Carry Slee

Met kerst heeft mijn dochter van haar oma het laatste deel van de Juf Braaksel serie van Carry Slee

gekregen. Juf Braaksel en de woeste achtervolging. Toen het eerste deel uitkwam heeft ze deze ook van oma gekregen en sindsdien zijn wij verslingerd aan deze boeken. Lotte en Thijs zitten op een fijne school en hebben een lieve juf, juf Evi. Maar dan wordt de enge juf Brakel directeur en alles verandert: verjaardagen mogen niet meer gevierd worden, trakteren

is ten strengste verboden en schoolreisjes worden afgeschaft. Dus geeft de klas haar een bijnaam: juf Braaksel. Ze moeten een plan bedenken om van die akelige juf Braaksel af te komen! Dit zorgt voor veel spannende momenten. Ondertussen is dus het vijfde deel uitgekomen en proberen ze nog steeds van juf Brakel af te komen!

Veel leesplezier!

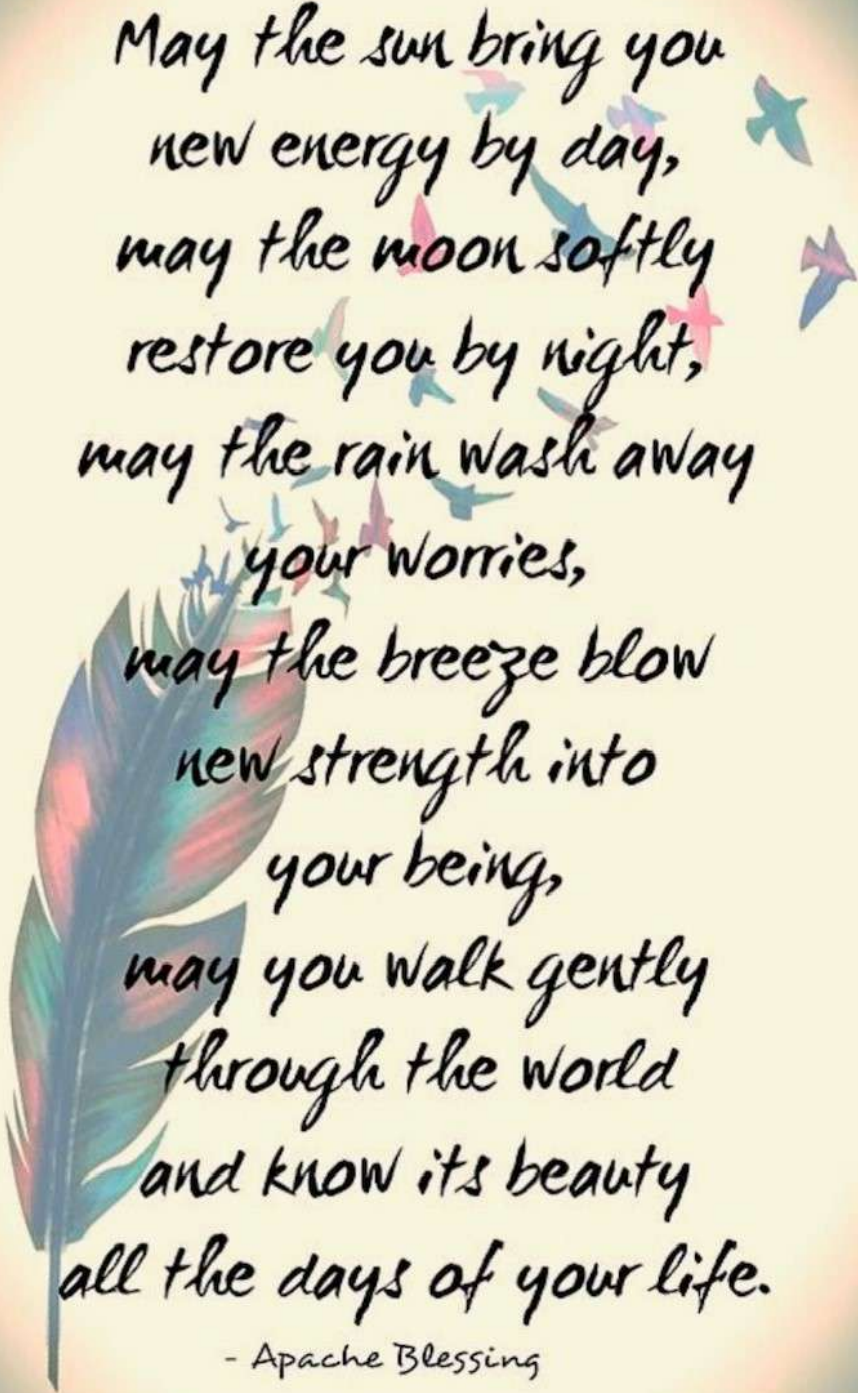
Er is een plek onder de tafel waar het stil is. Lekker stil.
Daar ga ik altijd zitten als ik lezen wil.

Ik neem een heel mooi boek mee en (dat is dan zo gek!) dan wordt mijn stille plekje opeens een and're plek:

dan zit ik in de duinen, dan hoor ik soms de zee.
En de tafel is een boot, daar vaar ik mee.

Of soms is het een bos, waarin ik roze elfjes zoek...
Het komt niet door de tafel, het komt door het boek.

Het boek is machinistje, de tafel is de trein.
Ze brengen me naar elke plek waar ik maar wil zijn.

May the sun bring you
new energy by day,
may the moon softly
restore you by night,
may the rain wash away
your worries,
may the breeze blow
new strength into
your being,
may you walk gently
through the world
and know its beauty
all the days of your life.

- Apache Blessing

Redactie:

Michiel de Vries

Vormgeving:

Mariia Vinogradova

m.devries@vrijeschool-almere.nl

